

# РЕШЕНИЕ

№ 1395

гр. Варна, 27.11.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ**, в публично заседание на тринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Мая Недкова

мл.с. Станислав М. Ангелов

при участието на секретаря Петя П. Петрова  
като разгледа докладваното от Мая Недкова Въззивно гражданско дело № 20233100501990 по описа за 2023 година

Производството е образувано по въззивна жалба вх.№ 28261 от 13.04.2023г. И. Г. Ч., П. А. Ч., Г. А. Ч., Л. Е. Г. и П. Е. Г. , всички чрез процесуален представител против Решение № 647/28.02.2023г. поправено с Решение № 1307/20.04.2023г. , постановено по гр.д.№ 4321/2021г. по описа на ВРС, В ЧАСТТА, с която е Е ДОПУСНАТА ДЕЛБА на ПИ с идентификатор № \*\*\*, находящ се в землището на с. С., общ. А., обл. В., м. „До село“, с площ от 953 кв.м., с начин на трайно ползване - лозе, земеделска територия, седма категория, при граници: имоти с №№ \*\*\*, \*\*\*, \*\*\*, \*\*\*, \*\*\*, \*\*\* МЕЖДУ съделители и КВОТИ, както следва:

45/ 360 идеални части за И. С. С., ЕГН: \*\*\*\*\*, с адрес гр. В., ЖК „В.“, \*\*\*;

45/ 360 идеални части за В. С. В., ЕГН: \*\*\*\*\*, с адрес: гр. В., ж. к. „В.“, \*\*\*;

90/ 360 идеални части за А. А. Ч., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес гр. С., ЖК „О.К.“ \*\*\*;

45/ 360 идеални части за Д. А. А., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: гр. В., ЖК „В. В.“, \*\*\*;

45/ 360 идеални части за А. Д. И., ЕГН \*\*\*\*\*, с

адрес: ж. к. „В.“, \*\*\*;

15/ 360 идеални части за В. Й. К., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: с. К., общ. А., обл. В.;

15/ 360 идеални части за Е. Й. Г., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: с. С., ул. „К.“ 5, общ. А., обл. В.;

10/ 360 идеални части за И. Г. Ч., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: гр. В., ул. „Т.“ \*\*\*;  
10/ 360 идеални части за П. А. Ч., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: гр. В., ул. „Т.“ \*\*\*;  
10/ 360 идеални части за Г. А. Ч., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: гр. В., ж. к. „В. В.“, \*\*\*;  
15/ 360 идеални части за Л. Е. Г., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: гр. Б., ул. „Х. Б.“ 12,  
15/ 360 идеални части за П. Е. Г., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: гр. Б., ул. „Х. Б.“ 12, на  
основание чл. 34, ал. 1 ЗС, вр. с чл. 69, ал. 1 ЗН.

В жалбата решението се оспорва като неправилно и незаконосъобразно ,  
постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, а именно  
неразпределяне на доказателствената тежест в изготвения по делото доклад, не указване на  
страните кои факти и обстоятелства следва да се докажат. Излага се, че съда неправилно е  
анализирал събраните по делото гласни доказателства и не ги е преценил правилно в  
съвкупност с останалия събран по делото доказателствен материал.

Претендират отменя на решението в обжалваната част и постановяване на ново, с  
което процесния имот да бъде изключен от делбената маса, както и присъждане на разноски.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК отговор на жалбата е подаден само от И. С. С. и В. С.  
В., чрез процесуален представител, с който същата се оспорва като неоснователна. Твърди,  
че за въззивниците не е изтекла придобивна давност. Същите не са владели за себе си, а са  
държали за другите съсобственици припадащата им се част от процесния имот. Претендират  
потвърждаване на решението в обжалваната част и присъждане на разноски.

Останалите страни, редовно уведомени не са депозирали становище по жалбата.

В съдебно заседание по същество въззивниците , чрез процесуалния си представител  
с писмена молба поддържат жалбата, претендират уважаването ѝ, както и присъждане на  
разноски.

В съдебно заседание по същество въззиваемия А. А. Ч. редовно призован не се явява ,  
чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и претендира отхвърлянето ѝ и  
присъждане на сторените по делото разноски. Представят писмени бележки.

В съдебно заседание по същество въззиваемите И. С. С. и В. С. В. редовно призовани  
не се явяват , чрез процесуалния си представител оспорват жалбата и претендират  
отхвърлянето ѝ и присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание по същество въззиваемите А. Д. И. , Е. Й. Г., В. Й. К. и Д. А. А.,  
редовно призован не се явяват и не се представляват.

**За да се произнесе по спора, съставът на ВОС съобрази следното:**

Производството пред ВРС е образувано по иск на И. С. С. и В. С. В. срещу Н. Д.  
П./починала на 24.09.2021г. /, заместена в хода на процеса от Д. А. А., А. Д. И., В. Й. К., Е.  
Й. Г., А. П. Ч./починал на 22.10.2021г./, заместен в хода на процеса от И. Г. Ч., П. А. Ч. и Г.  
А. Ч., Л. Е. Г., П. Е. Г. и А. А. Ч., с правно **основание чл. 34 ал. 1 от ЗС** за допускане и  
извършване делба на недвижим имот с идентификатор № \*\*\*, находящ се в с. С., общ. А.,

обл. В., м-т. „До село“, с площ от 953 кв. м., с начин на трайно ползване - лозе, земеделска територия, седма категория, при граници: имоти с №№ \*\*\*, \*\*\*, \*\*\*, \*\*\*, \*\*\*, \*\*\*.

В хода на производството по искане на страните в делбата са включени и други имоти – възстановени на общия на страните наследодател А. А. М., които не са предмет на настоящото произнасяне. По отношение на тях първоинстанциооното решение не е обжалвано и е влязло в законна сила.

В исковата молба се излага, че страните са законни наследници на А. А. М., починал на 03.03.1955 г. С Решение № 17 - 1/ 03.05.1999 г. на ПК – с.А., на общия наследодател е възстановено правото на собственост по отношение на недвижим имот, идентичен с процесния. Твърди се, че между наследниците са налице спорове относно квотите им в съсобствеността, поради което молят съда да допусне и извърши делба на имота между съделителите при съответните им квоти.

В срока по чл.131 от ГПК, ответниците - Н. Д. П., заместена в хода на процеса от Д. А. А. и А. Д. И., са депозирали писмен отговор на исковата молба, в който излагат съображения за допустимост и основателност на иска.

В срока по чл. 131 ГПК, ответниците - Е. Й. Г. и В. Й. К., са депозирали писмен отговор на исковата молба , в който излагат , че иска е допустимост и не оспорват наличието на съсобственост между страните.Отправят искане за постигане на спогодба.

В срока по чл.131 от ГПК ответника - А. П. Ч., заместен в хода на процеса от И. Г. Ч., П. А. Ч. и Г. А. Ч., както и ответниците - Л. Е. Г., П. Е. Г., чрез процесуален представител са депозирали отговор на исковата молба, в който са оспорили иска като неоснователен, поради липса на съсобственост по отношение на процесния имот. Твърдят , че същия е придобит по давност от съделителите Г.и и А. П. Ч. , които са упражнявали непрекъснато владение върху имота с намерение за своене повече от 20 години. Претендират отхвърляне на иска/ изключване от делбата на заявления с първоначалната искова молба имот.

Настоящият състав на Варненски окръжен съд, като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани в жалбата, приема за установено от **фактическа и правна страна**, следното:

Жалбата, инициирала настоящото въззивно произнасяне, е подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. Обжалваното решение е валидно постановено в пределите на правораздавателната власт на съда, същото е допустимо, като постановено при наличие на положителните и липса на отрицателните процесуални предпоставки.

По отношение неправилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпореждането на чл. 269, ал. 1, изр. второ ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания.



установена от заключението на вещото лице по приетата и неоспорена от страните в първоинстанционното производство СТХЕ, което настоящия съдебен състав кредитира като обективно и обосновано. От същото се установява, че за територията на имот № \*\*\* няма изработени планове; между имот № \*\*\* и този, описан в решение по гр. д. № 2485/ 1999 г. на ВРС е налице идентичност по местонахождение, приблизителна площ, запис на собственик и една граница.

За да бъде решен основния спорен въпрос в настоящото производство – налице ли е съсобственост между страните по иска за делба, следва да бъде разгледано възражението на въззивците за придобиването на процесната недвижимост по давност .

Въззивниците поддържат изложеното в отговора на искова молба, че имота е давностен от П. А. Ч. още приживе, а след смъртта му от сина му А. П. Ч., както и от Л. и П. Г.и в продължение на повече от 20 години.

Възраженията на въззивниците, относно неправилността на обжалвания съдебен акт, настоящия съдебен състав намира на неоснователни, по следните съображения.

За доказване, съответно опровергаване твърденията на ответниците – въззивници за изтекла в тяхна полза придобивна давност, по делото са събрани гласни доказателства, чрез разпит на свидетелите – М. И. А. и Д.С.С. / и двамата без дела и родство със страните , чиито показания съда кредитира доколкото се базират на лични впечатления/, както и тези на свидетелите на ищците – П. П. П. и В.В.В. / и двамата без дела и родство със страните, чиито показания съда кредитира доколкото се базират на лични впечатления/ .

Съвкупно от показанията им се установява, че до смъртта си П. А. Ч. е обработвал имота - засят е бил с лозе. Свидетелите А. и Д. излагат, че други лица в имота на се виждали. След смъртта му /П. Ч./, за известно време около година, две имота е работен от сина му – А., след това е изоставен и мястото не се стопанисва.

Че имота е изоставен, обрасъл е със акация /6-7м./, див орех и дива череша , се установява и от показанията на свидетелите П. и В.. Св. П. също така твърди, че :“Това място бай П. го е правил, той го е работил, но е изоставено,на баща му е било , бай А.“.

Доколкото в конкретната хипотеза не са налице законови пречки за придобиване на собствеността съгласно индивидуалните характеристики на процесния имот, за да са основателни възраженията на въззивниците за придобиване на имота по давност е необходимо да бъде формиран положителен извод досежно изискуемият за това период от време – 10 години, съгласно чл.79 от ЗС. Това е така, защото с оглед придобивното основание, за него е изключена възможността те да са добросъвестен /да не са знаели, за пороците на юридическото основание / т.е. не е наличен втория елемент на добросъвестността на едно владение, а именно субективния. Факта, че П. А. Ч. /дядо П./ - син на А. А. М. и баща на А. П. Ч. , чиито деца са въззивниците И. Г. Ч., П. А. Ч. и Г. А. Ч., както и баща на И. П.а Градинава, чиито деца са въззивниците Л. Е. Г. и П. Е. Г. , е обработвал лозето до смъртта си, също не ги прави добросъвестни владетци.

От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че процесната

недвижимост , както в решението по гр.дело № 2485 по описа на Районен съд - В. за 1994г., така и в решението на ПК от 1999г. е възстановена на наследниците на А. М.. И двете производства са инициирани от П. Ч./с жалба и заявление/ именно в качеството му на наследник на своя баща – М.. Ответниците –въззивници не конкретизират началото на давностния срок. Първия момент , от който същия би могъл да свои имота е 20.01.1996г. , когато е влязло в сила решението на ВРС по гр.дело № 2485/1994г.

Според задължителните указания в ТР № 1/06.08.2012г. на ВКС по тълк.дело № 1/2012г. на ОСГК на ВКС, независимо от какъв юридически факт произтича съсобствеността, е възможно този от съсобствениците, който упражнява фактическа власт върху чуждите идеални части, да превърне с едностранни действия държанието им във владение.

Дори и да се приеме, че П. Ч.,респективно,А. Ч., респективно въззивниците са били добросъвестни , в хода на производството по делото те, чиято е доказателствената тежест, не са доказали по безспорен начин т.нар преобръщане на владението /*interversio possessionis*/,при което от съсобственици са се превърнали в съсобственици владетци.По делото не е проведено доказване,че посочените по –горе лица са извършвали действия, с които са престанали да държат идеалните части от вещта за другите съсобственици и са започнали да ги държат за себе си с намерение да ги своят. Няма доказателства за действия, които са доведени до знанието на ищите, да е манифестирано пред тях, като съсобственици, което да сочи желанието на ответниците да отблъснат владението на ищите. По делото няма събрани доказателства, че ответниците не са допускали ищите или др.съсобственици в имота, както и , че при желание на последните същите не са могли да го посетят и обработват.Обработването на имота –лозе от П. Ч. и сина му А. , за което безспорно свидетелстват събраните гласни доказателства не представляват действия по своеене, а такива на управление и поддръжка. В случая не е достатъчно да бъде налице упражняване на фактическа власт върху спорния имот,както и твърда убеденост, на страната, че е негов собственик. Ответниците не са установили и доказали по несъмнен и безспорен начин твърдяното от тях явно, необезпокоявано и непрекъснато владение, в неговия субективен елемент, касателно дяловете на ищите и другите съсобственици за период от 10 г., считано от 1996г. /когато е първия възможен момент за давностене на имота/ до подаване на исковата молба в съда, за да е налице презумцията на чл.69 от ЗС и същите да са го е придобили по давност.Следва да се има предвид, че по делото от въззивниците - ответници не са ангажирани никакви доказателства за своеене на имота от наследодателя на въззивниците Л. и П. Ги – И. Га , в качеството и на наследник на П. Ч. и А. М.. Представеното по делото Заявление и Декларация от 1958г. – л. 224 от първоинстанционното производство , с които П. Ч. заявява желанието си да бъде приет за член на ТКЗС –с.С. и ще внесе в него имуществото си не само не доказват собствеността му по отношение на процесното лозе , а и опровергават тезата на въззивниците, доколкото видно от декларацията към този момент/след смъртта на баща си / П. Ч. не е притежавал земя , а само пчелни семейства и мъртъв инвентар.

По изложените мотиви, съдът намира, че е налице съсобственост между страните по делото, която на общо основание подлежи на прекратяване по съдебен ред, предвид липсата на воля за доброволно уреждане на отношенията.

Квотите в съсобствеността не са спорни по делото, същите са правилно определени от първоинстанционния съд на основание чл. 34, ал. 1 ЗС, вр. с чл. 69, ал. 1 ЗН и са както следва: 45/ 360 ид. ч. за И. С. С., ЕГН: \*\*\*\*\*; 45/ 360 ид.ч. за В. С. В., ЕГН: \*\*\*\*\*; 90/ 360 ид. ч. за А. А. Ч., ЕГН \*\*\*\*\*; 45/ 360 ид.ч. за Д. А. А., ЕГН \*\*\*\*\*; 45/ 360 ид.ч. за А. Д. И., ЕГН \*\*\*\*\*; 15/ 360 идеални части за В. Й. К., ЕГН \*\*\*\*\*; 15/ 360 ид. ч. за Е. Й. Г., ЕГН \*\*\*\*\*; 10/ 360 ид. ч. за И. Г. Ч., ЕГН \*\*\*\*\*; 10/ 360 ид. ч. за П. А. Ч., ЕГН \*\*\*\*\*; 10/ 360 ид. ч. за Г. А. Ч., ЕГН \*\*\*\*\*; 15/ 360 ид. ч. за Л. Е. Г., ЕГН \*\*\*\*\*; 15/ 360 ид.ч. за П. Е. Г., ЕГН \*\*\*\*\*.

Въззивната жалба като неоснователна следва да се отхвърли, а първоинстанционното решение , в обжалваната част следва да се потвърди.

С оглед изхода на делото и направеното искане , на въззиваемите И. С. С. и В. С. В. следва да се присъдят разноски за настоящата инстанция в размер на 850.00 лева, а на А. А. Ч. – в размер на 300.00 лева представляващи заплатено възнаграждение за процесуално представителство, съгласно представените доказателства.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

## РЕШИ:

**ПОТВЪРЖДАВА** Решение № 647/28.02.2023г./поправено с Решение № 1307/20.04.2023г./ , постановено по гр.д.№ 4321/2021г. по описа на ВРС, В ЧАСТТА, с която е Е ДОПУСНАТА ДЕЛБА на ПИ с идентификатор № \*\*\*, находящ се в землището на с. С., общ. А., обл. В., м. „До село“, с площ от 953 кв.м., с начин на трайно ползване - лозе, земеделска територия, седма категория, при граници: имоти с №№ \*\*\*, \*\*\*, \*\*\*, \*\*\*, \*\*\*, \*\*\* **МЕЖДУ** съделители и КВОТИ, както следва:

45/ 360 идеални части за И. С. С., ЕГН \*\*\*\*\* , с адрес гр. В., ЖК „В.“, \*\*\*;

45/ 360 идеални части за В. С. В., ЕГН \*\*\*\*\* , с адрес: гр. В., ж. к. „В.“, \*\*\*;

90/ 360 идеални части за А. А. Ч., ЕГН \*\*\*\*\* , с адрес гр. С., ЖК „О.К.“ \*\*\*;

45/ 360 идеални части за Д. А. А., ЕГН \*\*\*\*\* , с адрес: гр. В., ЖК „В. В.“, \*\*\*;

45/ 360 идеални части за А. Д. И., ЕГН \*\*\*\*\* , с адрес: ж. к. „В.“, \*\*\*;

15/ 360 идеални части за В. Й. К., ЕГН \*\*\*\*\* , с адрес: с. К., общ. А., обл. В.;

15/ 360 идеални части за Е. Й. Г., ЕГН \*\*\*\*\* , с адрес: с. С., ул. „К.“ 5, общ. А., обл. В.;

10/ 360 идеални части за И. Г. Ч., ЕГН \*\*\*\*\* , с адрес: гр. В., ул. „Т.“ \*\*\*;

10/ 360 идеални части за П. А. Ч., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: гр. В., ул. „Т.“ \*\*\*;  
10/ 360 идеални части за Г. А. Ч., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: гр. В., ж. к. „В. В.“, \*\*\*;  
15/ 360 идеални части за Л. Е. Г., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: гр. Б., ул. „Х. Б.“ 12,  
15/ 360 идеални части за П. Е. Г., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: гр. Б., ул. „Х. Б.“ 12, на  
основание чл. 34, ал. 1 ЗС, вр. с чл. 69, ал. 1 ЗН.

В останалата част решението не е обжалвано и е влязло в законна сила.

**ОСЪЖДА** И. Г. Ч. ЕГН \*\*\*\*\*, П. А. Ч. ЕГН \*\*\*\*\*, Г. А. Ч. ЕГН \*\*\*\*\*, Л. Е. Г. ЕГН \*\*\*\*\* и П. Е. Г. ЕГН \*\*\*\*\* **ДА ЗАПЛАТЯТ** на И. С. С. ЕГН \*\*\*\*\* и В. С. В. ЕГН \*\*\*\*\* сумата от **850.00 /осем стотин и петдесет/ лева**, представляваща направени във въззивното производство разноси на основание чл.78 ал.1 от ГПК.

**ОСЪЖДА** И. Г. Ч. ЕГН \*\*\*\*\*, П. А. Ч. ЕГН \*\*\*\*\*, Г. А. Ч. ЕГН \*\*\*\*\*, Л. Е. Г. ЕГН \*\*\*\*\* и П. Е. Г. ЕГН \*\*\*\*\* **ДА ЗАПЛАТЯТ** на А. А. Ч. ЕГН \*\*\*\*\* сумата от **300.00 /триста/ лева**, представляваща направени във въззивното производство разноси на основание чл.78 ал.1 от ГПК.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред ВКС в едномесечен срок от съобщението му на страните.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_